

kantoor- en handelsgebouw in Königsberg (afb. 6) onder het motto "Zeittakt". Het ontwerp vertoont verwantschap met het werk van Mendelsohn en in de verklaring schreef Scharoun o.a.: "Ein Gebäude als Bau-werk wird nicht durch den zufälligen Geländeschnitt und die sich daraus ergebenden Fronten bestimmt, sondern existiert aus der Reichlebigkeit in langer Zeit gewordener Beziehungen der Umwelt zu eben diesem neuen Bau-werk. Es will nicht Monument sein, sondern gewissermaßen Werkzeug oder Maschine, formgespannt auch in der Ruhe".

Door zijn openbaar geworden prijsvraagontwerpen was Scharoun bekend geworden. In 1925 aanvaardde hij op verzoek van Adolf Rading een leerstoel aan de Akademie voor kunst en kunstnijverheid in Breslau. Rading was assistent geweest van August Endell en na diens dood leider van de Bauklasse en raadgever van Oskar Moll, Endell's opvolger als directeur. Scharoun kreeg ook de leiding over de Werkstätte, die Hans Poelzig twintig jaar daarvoor (lang voor die van het Bauhaus) als eerste aan een akademie had opgericht.

Scharoun trad in Breslau toe tot een groep belangrijke kunstenaars, waartoe behalve Moll en Rading o.a. ook Schlemmer en Muche behoorden. Tevens werd hij in 1926 met Rading lid van de Berlijnse architectenvereniging "Der Ring". Deze in 1925 opgerichte groep kwam voort uit de "Novembergruppe" en voerde oppositie tegen de "het nieuwe bouwen" afwijzende politiek van de Stadtbaurat van Berlijn Ludwig Hoffmann, en bestond o.a. uit Hugo Häring, Mies van der Rohe, Poelzig, Bruno en Max Taut, Mendelsohn en Hilberseimer. In deze groep heerste een grote diversiteit van opvattingen en het enige dat de leden gemeen hadden was het zoeken naar nieuwe wegen en het gevecht tegen tegenwerkende krachten.

In 1927 organiseerde de Deutsche Werkbund in Stuttgart een belangrijke woningbouwtentoonstelling, de Weissenhofsiedlung. De leiding was in handen van Mies van der Rohe, toen vice-president van de Werkbund en hij nodigde die Europese